

Sygn. akt V GC 852/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Natalia Rzewuska
Protokolant:	stażysta Joanna Kwiatek

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2017 r. na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) sp. z o.o. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 996,30 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć 30/100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 marca 2017 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Natalia Rzewuska

Sygn. akt V GC 852/17

UZASADNIENIE

Powód J. K. wniósł pozew przeciwko (...) sp. z o.o. w W., domagając się zasądzenia kwoty 996,30 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że wykonał na rzecz pozwanego operaty szacunkowe, za co wystawił fakturę VAT, zakreślając termin do jej opłacenia. Pozwany nie dokonał zapłaty. Aby odzyskać należność, powód zdecydował się na skorzystanie z usług firmy windykacyjnej K. I.. W dniu 21 lipca 2016 r. firma ta rozpoczęła działania mające na celu odzyskanie przysługującej powodowi należności. Na skutek tych działań pozwany spełnił swe świadczenie. Powód obowiązany był do zapłaty na rzecz firmy windykacyjnej wynagrodzenia prowizyjnego od każdej kwoty wpłaconej przez pozwanego na poczet spłaty zadłużenia. Wysokość prowizji była zróżnicowana i zależała od czasu obsługi zlecenia. Za odzyskanie należności od pozwanego powód zapłacił K. I. kwotę 996,30 zł. Kwota ta stanowi koszt odzyskania należności w rozumieniu art. 10 ust. 2 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych i jest dochodzona pozwem.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu na swoją rzecz.

W uzasadnieniu przyznał, że zlecił powodowi sporządzenie operatu szacunkowego, za który zapłacił po terminie. Jednakże powód wykonał zlecony operat niezgodnie ze sztuką i na wartość rażąco zawyżoną. Mimo wskazania przez pozwanego uwag i nieprawidłowości w treści operatu i wezwania do ich usunięcia, powód zlekceważył pozwanego i odmówił dokonania jakichkolwiek poprawek. Pozwany początkowo nie chciał zapłacić za wykonany operat do czasu usunięcia jego wad lub merytorycznego i przekonującego odniesienia się do zastrzeżeń. Powód działań naprawczych nigdy nie podjął, ograniczył się wyłącznie do żądania zapłaty. Ostatecznie pozwany zdecydował się zapłacić powodowi, ale uczynił to pod przymusem. Powód zagroził pozwanemu, że wpisze jego zobowiązanie do biur informacji gospodarczej, na co pozwany nie mógł sobie pozwolić jako podmiot realizujący duże przedsięwzięcia dla spółki (...) S.A. Zdaniem pozwanego roszczenie powoda jest sprzeczne z art. 5 k.c., bowiem powód naruszył zasadę uczciwości kupieckiej dochodząc zapłaty należności, która nigdy mu nie przysługiwała.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód J. K. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie rzeczoznawstwa majątkowego, zaś pozwany (...) sp. z o.o. w W. prowadzi działalność w zakresie prac budowlanych.

/dowód: zaświadczenie z (...) k. 10, odpis z KRS k./ 12-18/

Powód i pozwany zawarli umowę, na podstawie której powód zobowiązał się do sporządzenia operatu szacunkowego, zaś pozwany do zapłaty wynagrodzenia.

/bezsporne/

Powód wykonał operat szacunkowy i za wykonaną usługę wystawił w dniu 23 maja 2016 r. fakturę VAT na kwotę 11.070 zł brutto z terminem płatności wynoszącym 30 dni.

/dowód: faktura VAT k. 19, operat szacunkowy k. 65-92//

W związku z brakiem zapłaty w zakreślonym w fakturze terminie, powód zlecił dochodzenie należności firmie windykacyjnej K. I.. Pismem z dnia 21 lipca 2017 r. konsultant tej firmy, działając w imieniu powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 11.070 zł, zakreślając siedmiodniowy termin. Kolejne wezwanie zostało wysłane pozwanemu w dniu 8 sierpnia 2017 r.

/dowód: wezwania do zapłaty k. 24-25 i 26-27/

Pozwany zapłacił żadaną należność w dniu 17 sierpnia 2017 r., dokonując przelewu na rachunek bankowy powoda.

/dowód: potwierdzenie przelewu k.30/

Za wyegzekwowanie od pozwanego należności powód zapłacił firmie (...) kwotę 1.225,45 zł.

/dowód: faktura VAT k. 31, potwierdzenie przelewu k. 32/

W dniu 22 sierpnia 2016 r. powód wystawił na rzecz pozwanego notę obciążeniową na kwotę 996,30 zł tytułem kosztów odzyskiwania należności na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Pozwany otrzymał tę notę w dniu 24 sierpnia 2016 r.

/dowód: nota obciążeniowa k. 33/

Powód, działając za pośrednictwem K. I., wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 996,30 zł, jednak bezskutecznie.

/dowód: wezwanie do zapłaty k. 36/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony, prawdziwość których nie była kwestionowana.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Należność dochodzona pozwem stanowi koszt, jaki poniósł powód w związku z windykacją od pozwanego należności wynikającej z faktury VAT z dnia 23 maja 2016r.

W związku z tym, że obie strony są przedsiębiorcami i doszło między nimi do zawarcia transakcji handlowej, zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (dalej u.t.z.t.h.).

Jak stanowi art. 10 ust. 1 u.t.z.t.h. wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez N. P. ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności. Po myśli zaś art. 10 ust. 2 oprócz kwoty, o której mowa w ust. 1, wierzycielowi przysługuje również zwrot, w uzasadnionej wysokości, poniesionych kosztów odzyskiwania należności przewyższających tę kwotę.

Pamiętać należy, że ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych stanowi implementację dyrektywy (...). W preambule tej dyrektywy wskazuje się, że aby zniechęcić do opóźnień w płatnościach, konieczna jest uczciwa rekompensata za ponoszone przez wierzycieli koszty odzyskiwania należności w związku z opóźnieniami w płatnościach. Zgodnie z motywem 20 preambuły oraz art. 6 ust. 3 dyrektywy (...) do tego rodzaju kosztów powinno się zaliczać w szczególności koszty poniesione przez wierzycieli w związku ze skorzystaniem z usług prawnika lub firmy windykacyjnej.

Strona powodowa wykazała w sposób nie budzący wątpliwości, że poniosła koszty odzyskiwania należności, które przekroczyły wysokości równowartości kwoty 40 euro. Przede wszystkim zaznaczyć należy, że dopiero na skutek działań firmy windykacyjnej, pozwany spełnił świadczenie na rzecz powoda. Wraz z pozwem powód przedłożył fakturę VAT wystawioną przez K. I. oraz potwierdzenie przelewu kwoty należnej za czynności windykacyjne. Kwota dochodzona pozwem stanowi bez wątpienia koszt, jaki powód poniósł, by odzyskać od pozwanego należne mu pieniądze.

Z powyższych względów, na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 u.t.z.t.h. zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 996,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 marca 2017 r. (data wniesienia pozwu) do dnia zapłaty – punkt I. wyroku.

Oddaleniu podlegało żądanie powoda o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Odsetki te przysługują jedynie od należności wynikających z transakcji handlowych. Roszczenie z art. 10 ust. 1 i 2 u.t.z.t.h. ma zaś charakter quasi-odszkodowawczy i choć jego powstanie jest warunkowane istnieniem transakcji handlowej między stronami, to samo w sobie taką transakcją nie jest. Z powyższych względów, na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzone zostały odsetki ustawowe.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Na zasądzoną kwotę składa się: 30 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa i 270 zł wynagrodzenie pełnomocnika.

Na marginesie wskazać należy, że sąd oddalił wnioski pozwanego zawarte w odpowiedzi na pozew o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność nieprawidłowego wykonania operatu szacunkowego przez pozwanego oraz o zwrócenie się do(...) o stanie postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej w stosunku do powoda.

To, że pozwany miał zastrzeżenia co do jakości pracy wykonanej przez powoda, nie miało żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, skoro zapłacił powodowi należność wynikającą z faktury VAT z dnia 23 maja 2016 r. Okoliczności, które miały by być dowiedzione na podstawie wskazanych przez pozwanego dowodów, miałyby ewentualnie znaczenie w procesie, które przedmiotem byłoby np. roszczenie odszkodowawcze z art. 471 k.c.

SSR Natalia Rzewuska